

Dosarul nr. 3ra-806/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (A. Brăgaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (B. Bîrca, E. Clim, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Casco împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nicomax” (în procedura falimentului), Mihail Grecu cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și a fost menținută hotărârea din 14 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 26 februarie 2018, Elena Casco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenient accesoriu lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nicomax” (în procedura falimentului), Mihail Grecu cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea din 29 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți a fost constatată insolvabilitatea SRL „Nicomax” și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL „Nicomax”, în calitate de administrator al insolvabilității fiind desemnat Grecu Mihail.

A invocat reclamanta că, la data de 23 decembrie 2016 de către IFS Dondușeni a fost efectuat un control, în rezultatul căruia s-a emis actul de control fiscal nr.5-676488 din 23 decembrie 2016.

A relevat că, controlul fiscal s-a efectuat fără a fi pusă la curent reclamanta ca ex-director al SRL „Nicomax”.

Conform actului de control fiscal anexat la cererea suplimentară de validare a creanței IFS Dondușeni, SRL „Nicomax” a comis o încălcare fiscală semnificativă, iar

decizia IFS Dondușeni nr.4 din 10 ianuarie 2017 a fost prezentată avocatului reclamantei Corneliu Vlad abia la 04 decembrie 2017 în cadrul ședinței de judecată în proces de insolvență față de SRL „Nicomax”.

A remarcat reclamanta că, pe toată perioada întocmirii actului de control fiscal din 23 decembrie 2016 IFS Dondușeni nu a anexat dosarul de insolvență și nu a înmănat persoanei interesate Casco Elena decizia IFS Dondușeni nr.4 din 10 ianuarie 2017, tăinuind acest fapt. Mai mult, însăși lichidatorul SRL „Nicomax”, Grecul Mihail nu a primit oficial și nu a cunoscut până la 04 decembrie 2017 conținutul deciziei contestate.

A subliniat reclamanta că, decizia IFS Dondușeni din 10 ianuarie 2017 a fost contestată la 28 decembrie 2017, deoarece a fost înmănată doar la 04 decembrie 2017.

A menționat reclamanta că, potrivit pct. 1 al Deciziei nr. 4 din 10 ianuarie 2017 se incubă SRL „Nicomax” neprezentarea în totalitate a documentelor și dărilor de seamă, activitatea economico -financiară a SRL „Nicomax” pentru perioada 01 octombrie 2013 – 22 iunie 2016 în scopul determinării obligației fiscale, însă întreprinderea nu deținea actele respective, deoarece acestea au fost ridicate de către Procuratura Generală.

În ce privește diferența de venituri calculată la suma de 1 749 285 de lei ca valoare fără TVA estimată livrărilor de mărfuri și servicii pentru luna decembrie 2015 ce constituie suma TVA aferentă 349 857 de lei, expuse în pct. 2 al deciziei organului fiscal a susținut Elena Casco că, suma diferenței de venituri de 1 749 285 de lei, între declarația VEN 12 pentru anul 2015 și declarațiile TVA 12 prezentate pentru perioada ianuarie-decembrie 2015 constă din: subarenda terenului prestate SRL „Demeder-Com” în anul 2015, conform facturii de expediție din 30 decembrie 2015 în sumă de 1 743 885 de lei; valoarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii returnate de CNAS în sumă de 5 400 de lei.

Astfel, a explicat reclamanta că, aplicarea calculării organului fiscal a TVA la venituri neimpozabile de TVA în sumă de 349 857 de lei este ilegală. Mai invocă reclamanta că, este incorect calculată majorarea de întârziere și anume, la 23 decembrie 2015 suma constituia - 69 381 81 de lei, la 10 ianuarie 2016 - a fost stabilită suma de 76 466 de lei.

A relatat Elena Casco că, amenda pentru presupusa încălcare semnificativă în sumă de 110 720 de lei a fost calculată ilegal, deoarece calcularea TVA și diferența de venituri în sumă de 1 749 285 de lei între declarația VEN 12 pentru anul 2015 și declarațiile TVA 12 prezentate perioadele fiscale s-a constituit din subarenda terenului agricol și valoarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii returnate de CNAS.

A evidențiat reclamanta că, amenda pentru împiedicarea controlului prin neprezentarea de explicații, date, informații și documentelor necesare organului fiscal a fost calculată ilegal, pentru că, controlul fiscal s-a efectuat fără a fi informat directorul SRL „Nicomax”, iar actele au fost ridicate de către organele de urmărire penală, ceea ce nu a permis prezentarea explicațiilor, datelor, informațiilor și documentelor, acestea urmând a fi solicitate de către organul fiscal de la organele de urmărire penală.

A solicitat reclamanta Elena Casco anularea deciziei IFS Dondușeni nr.4 din 10 ianuarie 2017 ca fiind neîntemeiată și ilegală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Elena Casco și a fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Dondușeni nr. 4 din 10 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Nicomax” ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 23 august 2018 și 11 decembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a stabilit că, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2016 a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Nicomax” (f.d.8-9). La 23 decembrie 2016 de către inspectorii principali al DCF a IFS Dondușeni a fost întocmit actul de control fiscal, în urma căruia a fost stabilit: neprezentarea de date, informații și documente, necesare organului fiscal asupra problemelor care apar în timpul controlului; SRL „Nicomax” a diminuat TVA cu 243 381 de lei în luna decembrie 2015 și cu 102 351 de lei în luna ianuarie 2016. În total TVA a fost diminuat cu 345 732 de lei, prin ce, conform prevederilor art. 231 alin. (4) din Cod fiscal, a fost comisă o încălcare fiscală semnificativă – 69 381,81 de lei; suma TVA destinată trecerii în cont în perioada ulterioară se micșorează în urma controlului cu 4 125 de lei și constituie 162 de lei la data de 30 aprilie 2016; supraplăți ce nu pot fi confirmate prin datele evidenței contabile în sumă totală de 58 879,68 de lei (vol. I, f.d.20-24).

A mai stabilit instanța de apel că în urma emiterii actului de control din 23 decembrie 2016 de către Inspectoratul Fiscal de Stat Dondușeni, a fost emisă decizia nr. 4 din 10 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Nicomax”, prin care a fost decis încasarea la buget a sumelor impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului în mărime de 345 732 de lei - TVA, datoriile la obligațiile fiscale a contribuabilului în sumă de 703,71 de lei; penalitățile în mărime de 76 466 de lei; amenzi în mărime de 5 000 de lei, 2 000 de lei și 103 720 de lei (f.d.25-27).

Prin încheierea nr. 2i-395/16 din 30 mai 2017 a Curții de Apel Bălți a fost dispusă desemnarea în calitate de reprezentant al debitorului SRL „Nicomax”, în procedura falimentului, Casco Elena (f.d.10-11).

Nefiind de acord cu decizia nr. 4 din 10 ianuarie 2017, la 28 decembrie 2017, intimata Casco Elena a depus contestație (f.d. 17-19). Având în vedere că, Elena Casco nu a primit răspuns la contestația adresată apelantului și nefiind de acord cu decizia nr. 4 din 10 ianuarie 2017, a înaintat prezenta acțiune prin care a solicitat anularea deciziei IFS Dondușeni nr.4 din 10 ianuarie 2017 ca fiind neîntemeiată și ilegală și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel reiterează prevederile art. art.14 , 16 17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ din 10 februarie 2000 și prevederile art. 268 alin.(1) și (2) din Codul fiscal care prevede că, contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile de la data comunicării deciziei sau a întreprinderii acțiunii contestate. În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea, de Serviciul Fiscal de Stat. Contestația depusă după expirarea termenului indicat la alin.(1), nerestabilit în modul prevăzut la același aliniat, va rămîne neexaminată.

Astfel, Colegiul civil și de contencios administrativ al al Curții de Apel Chișinău a considerat justă concluzia primei instanțe prin care s-au respins afirmațiile Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord privind tardivitatea acțiunii.

În acest sens, instanța de apel a mai reținut că, controlul fiscal efectuat la întreprindere a cuprins perioada până la intentarea procesului de insolabilitate, adică când Elena Casco deținea funcția de director al SRL „Nicomax”, iar ulterior aceasta a fost numită drept reprezentant al debitorului SRL „Nicomax”, în procedura falimentului, aceasta a făcut cunoștință cu actul administrativ contestat în cadrul unei ședințe de judecată din data de 04 decembrie 2017.

Prin urmare, data de la care începe a curge termenul de prescripție urmează a fi calculată de la data aducerii deciziei la cunoștința intimitei, și anume de la 04 decembrie 2017, or, o dovadă că Elena Casco a cunoscut anterior despre decizia contestată din 10 ianuarie 2017, la actele cauzei lipsește.

Cu privire la legalitatea actului administrativ contestat, reieșind din conținutul deciziei nr.4 din 10 ianuarie 2017, SRL „Nicomax” nu a prezentat în totalitate documentele și dările de seamă ce țin de activitatea economico-financiară a SRL „Nicomax” pentru perioada 10 octombrie 2013 - 22 iunie 2016 în scopul determinării obligației fiscale.

Pe acest segment de analiză, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a notat că, imposibilitatea prezentării actelor solicitate nu a ținut de voința subiectului supus controlului, deoarece după cum a fost stabilit de către prima instanță, această situație s-a datorat ridicării actelor contabile ce ar aparține SRL „Nicomax” de către organele de drept, iar în aceste condiții nu îi poate fi imputată vina entității economice. Despre aceste circumstanțe apelantul a fost informat de către lichidatorul Grecul Mihail, însă nu s-a ținut cont de situația reală a speței (vol. I, f.d.118).

Instanța de apel a mai reținut ca întemeiate și declarațiile martorului Panțîru Antolie, care a explicat că, documentele întreprinderii nu au fost prezentate deoarece au fost ridicate de organul de urmărire penală. A fost respinsă critica apelantului privind reținerea drept probă de către prima instanță a facturii fiscale seria WB2883751 din 30 decembrie 2015, pentru că ar face parte din actele ridicate de către organul de urmărire penală, deoarece intimata a putut prezenta înscrisul criticat doar după ce l-a solicitat organelor de drept, astfel încât nu pot fi ridicate careva dubii privind obținerea sau

legalitatea actului. Casco Elena a beneficiat de un drept al său, apărându-și poziția prin intermediul unor pârghii de drept, ceea ce face posibilă reținerea facturii fiscale ca probă pertinentă, concludentă și admisibilă. Prerogativa efectuării recalculelor ulterior, nu scutește Serviciul Fiscal de Stat de a întreprinde măsurile necesare întru emiterea unei decizii corecte, or, la caz, se denotă o atitudine arbitrară a apelantului, ținând cont că a cunoscut cu certitudine despre specificul situației și anume ridicarea actelor contabile. Obligația de a face copii actelor ridicate nu poate fi echivalată cu lipsa acestora sau refuzul de a fi prezentate.

Rezumând cele invocate supra, Colegiul Curții de Apel Chișinău a considerat că, prima instanță corect a admis parțial acțiunea depusă de Elena Casco și a anulat actul administrativ contestat.

La data de 02 mai 2019, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și procedurale.

A menționat că despre inițierea controlului fiscal la SRL „Nicomax” a fost înștiințat legal reprezentantul SRL „Nicomax”, administratorul Mihail Grecu și controlul fiscal a fost efectuat cu participarea dumnealui.

La etapa pregătirii pentru efectuarea controlului, IFS pe r-nul Dondușeni a solicitat administratorului SRL „Nicomax” prezentarea documentelor contabile ce țin de activitatea economico-financiară a debitorului în scopul determinării obligației fiscale, care însă nu au fost prezentate pe motiv că toate documentele SRL „Nicomax” au fost ridicate de către organele Procuraturii conform ordonanței de percheziție din data de 18 mai 2016 și procesului verbal de percheziție din 02 iunie 2016.

A invocat că persoanele cu funcții de răspundere a SRL „Nicomax” în persoana Elenei Casco nu a întreprins nici o acțiune în vederea restabilirii evidenței contabile în termenul stabilit de 2 luni, după cum prevede art. 43 alin. (6) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007. Astfel, din motivul neprezentării documentelor de evidență contabilă și a dărilor de seamă pentru perioada supusă controlului, în temeiul art. 189 alin. (2) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a calculat impozitele și taxele prin metode și surse indirecte.

Astfel, a susținut că este eronată concluzia instanței de apel precum că SFS a acționat arbitrar, nefiind întreprinse măsurile necesare întru emiterea unei decizii corecte ținând cont de faptul că a cunoscut cu certitudine despre specificul situației și anume ridicarea actelor contabile.

La 20 iunie 2019 Elena Casco, reprezentată de avocatul Corneliu Vlad a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 28 februarie 2018, iar la data de 18 martie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a recepționat decizia motivată. Astfel, recursul depus la 02 mai 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru